

eller The. Til Aften Grød, kogt Frugt, Smør og Brød og The. Mælk tre Gange om Dagen mellem Maaltiderne. Søndagen viste ofte Spor af gavmilde Hænder. Ikke sjælden serveredes Ice-cream; Blomster prydede Kaminhylden, og Kirkekor kom og sang flerstemmige Sange. Orgelet spillede og Sygeplejerskernes Stemmer naaede op gennem Gangene. Det var rigtig kønt, der herskede en Søndagsstemning helt igennem. Man begyndte at synge saa smaat rundt om fra Sengene, ledet af en eller anden god Stemme. Men Dagen var lang, man fik ikke de kære Besøg. Dog ingen Regler uden Undtagelse for dem, der umulig kunde forlade deres Arbejde om Hverdagen.

Jeg nævner ikke Ventilation og Varmeapparater, det er noget, der forbedres hvert Aar, og som sikkert her kunde svare mere til Tidens Fordringer. Dog bliver jeg forundret ved at høre om at lægge i Kakkelovnen i visse Hospitaler i København. Her er det ialfald Damp. Her er selvfølgelig Elevatorer, hvor Patienterne befordres i magelige Lænestole fra en Etage til en anden.

Sidst jeg saa den store røde Bygning, der huser saa megen Sygdom og Sorg, kan man gjerne sige, — for hvilke Overtrædelser af Naturens og Menneskenes Love aabenbares ikke paa et saadant Sted! — var Portalen beklædt med sort Flor. Det havde hængt der en lang Tid, og mange var sikkert de stakkels Kvinder og taknemmelige Børn, der skottede til Floret og mindedes den opofrende, bestemte Dame, som dér og i vide Kredse deromkring havde virket saa længe.

M. M.

En kvindelig Ciseler.

Som vore Læsere maaske ville erindre, skrev vi i Udstillings-Tidende om Gravering samt Ciselering og Drivning i forskellige Metaller og nævnede ved den Lejlighed nogle af vore dygtigste kvindelige Arbejdere paa dette Omraade. Blandt Udstillernes selvstændige Arbejder interesserede Frk. Hanna G. Hoffmanns nydelige ciselerede Arbejder os særlig, og da det er dette Blads Opgave at fremme og støtte Kvindens Stræben efter Selverhverv, skulle vi ikke undlade at omtale hende lidt nærmere. Da vore to kvindelige Snedkere, Frkn. Horsbøl og Christensen, havde gjort deres Svendestykke, rejste de straks udenlands, de bleve omtalte i Bladene, og deres Navne vare snart kendte. Anderledes med Frk. Hoffmann, der 1892 tog Afgang fra Akademiet som Billedhugger. Hun var den første, der udgik fra Kvinde-Akademiet og havde da allerede i flere Aar arbejdet som Ciseler hos vore første Sølvvare-Fabrikanter.

Hanna Gabrielle Hoffmann er født i Molde paa Norges Vest-